

۲۰۱۱/۰۸/۲۵

عبداحسب حکیم
شپيگل آنلاين ۱۱/۸/۲۲

«طالبانی هم وجود دارند که سیاسی می اندیشند» طالبان در افغانستان: امیدواری به یک راه حل سیاسی آینده افغانستان چطور خواهد بود؟

غربی ها در تلاشهای شان که افغانستان را آرامش ببخشند کمتر موفق بوده، شورشیان هنوز هم یک نیروی عمده میباشند. توماس روتیگ Thomas Ruttig متخصص امور افغانستان در مصاحبه اش با شپيگل آنلاين اشتباهات بزرگ ناتو را توضیح میدهد.

شپيگل آنلاين: آقای روتیگ افغانستان در هیچ زمانی چنین خطرناک نبود که امروز است. تعداد حملات رو به افزایش است، در بسیاری از نقاط کشور طالبان دوباره حکمفرما اند. آیا در این وضعیت حاکم بهتر نخواهد بود که نیروهای نظامی غرب بمانند و نظم را بر عهده بگیرند؟

روتیگ: اکثریت افغانها از شیوه ها و برخورد نیروهای جنگی ناتو در سالهای گذشته ناراض میباشند. ولی آنها باوجود آن هم میگویند: بادر نظر داشت وضعیت کنونی بهتر خواهد بود که آنها در کشور بمانند، اما با یک سنتراتیوی درست. ولی طبعاً که این یک رویا است. این هدف سیاسی دولت های ما بوده که افغانستان را ترک گفته و به حال خودش بگذارند.

شپيگل آنلاين: اشتباهات بزرگ چه بودند؟

روتیگ: غربی ها جنگسالاران را در یک نظام محدودی از ثروتمندان یکپارچه نموده، در نظام که یک تعداد اقلیتی از ثروتمندان بالای اکثریت حاکم هستند که این اکثریت در یک حالت خیلی وحشتناک از فقر به سر میبرند. طبقه نو که متشکل از جنگسالاران و نزدیکان رئیس جمهور حامد کرزی میباشند، قسمت اعظم سرمایه را از آن خود نموده اند. آنها صاحبان ملکیت در دوی و افغانستان میباشند. همچنین عدم آگاهی از این کشور، همراه با خوشبینی ناموجه به این حالت کمک کرده است.

شپيگل آنلاين: شما چرا در ابتدا مخالف تهاجم در افغانستان بودید، در حالیکه دیگران جنگ را راه درست و اجتناب ناپزیر میپنداشتند؟

آرزوی من یک راه حل سیاسی بود، اما حکومت بوش میخواست از حملات ترورستی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ انتقام بگیرد. و چنین هم پیش آمد، یعنی نظامی کردن فضای سیاسی. به گونه مثال در آن زمان توافق صورت گرفت که کابل ساحه غیر نظامی باشد. ولی ایالات متحده دفعتاً به اتحاد شمال برق سبز داد تا به کابل هجوم آورند. آنها دلیل آوردند که اتحاد شمال ثبات و امنیت را خواهد آورد. اما این تصمیم ائتلاف شمال را در یک موقعیت سیاسی بالای قرار داد، که باعث خشم بسیاری از پشتون ها گردید.

شپيگل آنلاين: این تصمیم بادر نظر داشت وضعیت آن زمان کاملاً قابل درک بود.

روتیگ: بلی، اما اصلاحات باید ادامه پیدا میکرد. در یک نظام که پادشاه در رأس قرار میداشت و کرزی هم ریاست حکومت را عهده دار میبود و با داشتن یک پارلمان قوی که از عملکرد های حکومت مواظبت مینمود، در آنصورت میتوانست که یک حکومت نا موفق را به آسانی تبدیل نمود. اما ایالات متحده فقط بالای کرزی حساب کرد و بس. در واقعیت سال ۲۰۰۲ روشن بود که این شیوه ناکام است. شاید تا سال ۲۰۰۵ میتوانست تغییر در روش بوجود آورد، ولی بعد از آن خیلی ناوقت بود.

شپيگل آنلاين: خلاصه که جنگ باخته شده است؟

روتیگ: به هر صورت این جنگ برده هم نشده است. ناتو قضیه را شکل دیگری وانمود مینماید، ولی کی به آن باور مینماید، اما چیزی که واضح است، آن آزادی نسبی مطبوعات و شمولیت تعداد زیادی اطفال در مکاتب میباشند.

دیانو شمیره: له ۱ تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

یکی از مدافعین حقوق زنان در این اواخر به من گفت که وضعیت زنان چندان بهتر نشده است، ولی حد اقل قوانینی روی کاغذ وجود دارد که به کمک آن میتوان عرض و شکایت نمود. هدف اصلی که بهبودی وضع امنیتی میباشد، به دست نیامده است. وضع امنیتی سال به سال بدتر شده است.

اشپیگل آن لاین: اما در حال حاضر همه چیز در حال اجرا در خروج ناتو تا سال ۲۰۱۴ میباشد. آینده افغانستان چگونه خواهد آمد؟

روتیگ: بهترین سناریو این خواهد بود که همه چیز به حالت فعلی مانده و تغیر ننماید: وضعیت فعلی در آستانه جنگ داخلی به نظر میرسد، اما بی ثبات و خطرناک. همه گزینه های دیگر به دنبال بدتر به نظر میرسند، یعنی که یک جنگ جدید داخلی رخ خواهد داد و یاهم دوباره امارت طالبان ایجاد خواهد شد. بنابراین خطر رشد تروریسم جهانی هم زیاد خواهد شد.

مشکل این است که سیاست بوش و عکس العمل طالبان به این جنگ از این بحران یک جنگ تمدن ها را ساخته اند: امیدواری نسبت به دیموکراسی نابود شده است و تعداد زیادی از افغانان به اسلام رجعت نموده و به غیر مسلمانان هم به نظر خوب نگاه نمیکند.

اشپیگل آنلاین: باوجود این همه غرب باز هم طرفدار ادغام طالبان است. روتیگ: اساساً این کار درست است، اما بسیار دیر. این عمل را باید زمانی انجام میداد که آنها خیلی ضعیف بودند. حالا تاریخی برای خروج تعیین شده است و طالبان به سادگی منتظر آنروز میباشند. من به این امید هستم که با وجود آنهم گفتگو صورت بگیرد، طالبانی هم وجود دارند که سیاسی می اندیشند.

اشپیگل آنلاین: آیا همسایگان افغانستان مداخله خواهند کرد، زمانیکه غرب خارج شود؟ روتیگ: ایران و پاکستان حتماً برای نفوذ شان در افغانستان مبارزه را تقویت خواهند بخشید. طبعاً که چنین رقابت منطقوی برای برتری در این کشور با مقایسه به حالت فعلی به نفع مردم افغانستان نخواهد بود. از طرف دیگر دو غول موجود در آسیا، چین و هند هم نمیخواهند که ناتو از این حالت بهره مند شود. آنها اصلاً علاقه ندارند که ناتو به صفت برنده درخشان بایستند.

پایان